

Radosna

MISIJSKI LIST

vijest

Molitva malene Reheme

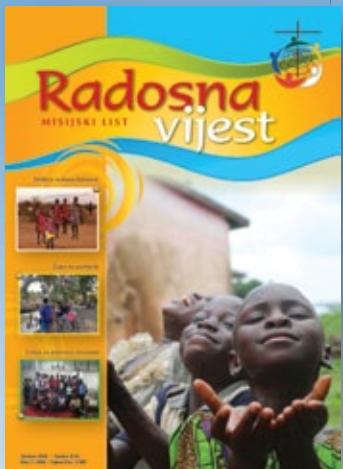

Župa na periferiji

Crkve su ponovno otvorene

Apostolat molitve

Molimo da naš osobni odnos s Isusom Kristom bude hranjen Božjom riječju i životom molitve.

Sadržaj

Uvodnik U središtu Iz života naših misionara

Intervju Apostolat molitve Vijesti iz Crkve u svijetu Vijesti iz Crkve u Hrvata

Život jednog misionara Misijski velikani

„E, jesи magarac!“.....	3
„U početku bijaše komunikacija“.....	4
Molitva malene Reheme	6
Sve okretati na dobro.....	7
Župa na periferiji	9
Crkve su ponovno otvorene	10
„Oh, Bože, da mi je biti bar malo slična njima!“.....	12
Apostolat molitve za prosinac.....	14
Mladi katolici pokrenuli internetsku platformu za razmjenu iskustava vjere.....	15
Misijska aktivnost u Koprivnici	16
Misijska nedjelja i dječja molitvena akcija	17
Prodajna misijska izložba	17
Misijska nedjelja u Studencima	18
Misionarev Božić	19
Sveti Ivan Ljudevit Bonnard svećenik mučenik iz Vijetnama	21

Impressum

Izdavač: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavni urednik: vlač. Antun Štefan; Zamjenik glavnoga urednika: mons. Luka Tunjić

Godišnja preplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisk: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 1000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski ţiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 0387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.misijo.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

„E, jesi magarac!“

Piše vlc. Antun Štefan

Dolazi nam Božić i pisat ću vam o magarcu. Mislim da to ima smisla. Ovaj put stvarno moram biti sebičan. Kao dječak uvijek sam za nešto bio kriv, ali mi nije bilo jasno zašto. Nisu mi ni imali potrebu to objašnjavati. No zato su me uvjerali, i to vrlo profesionalno i redovito, da je šiba izrasla u raju. Ali što se kaže – bilo pa prošlo. Pred svojim vršnjacima često sam znao ispasti magarac. Bilo mi je krivo. Ali samo tada. A danas, ne čete vjerovati, danas se ponosim kad mi kažu: „E, jesi magarac!“

Isus, spasitelj svijeta, rodio se u štali da bi svaki čovjek znao, i to uvijek i uvijek, da je voljen, ludo voljen od Boga. Bog se rodio u štali zbog čovjeka i svega što čini čovjekov svijet, pokraj osla i vola. Na slami, u jaslama. Nije mogao niže od toga. Ali to za Boga nije sramota jer Bog je došao radi čovjeka. A Bogu, kad se radi o čovjeku, ništa nije sramota. Bog se rodio u štali samo zato da nijedan čovjek ne bude niže od njega, iza njega. Zato da bi čovjek znao da je velik. Baš svaki! Da je dostojan jednog Boga. Pravoga i jedinoga. Isus, Sin Božji, „opljenio“ je samog sebe, kažu

nam Pisma. Zato, vidite, kad mi kažu: „E, jesi magarac!“ i kad se osjećam da sam pao s konja na magarca, to više ne smatram groznim. Naprotiv! Isusu i njegovima magarac je najomiljenije stvorene.

I otad je za nas kršćane biti kao magarac ustvari povlastica. Štoviše, poziv! Gledajte, da nije bilo magarca, Sveta obitelj nikada ne bi došla u Betlehem. Sjećate se, Marija je već bila u visokoj trudnoći. A tko bi grijaо štalu i Dijete u jaslama da nije bilo njega – magarca!? Tko bi ga nosio kad je trebalo u zbjeg u Egipat, da nije bilo opet njega – magarca!? A da ne govorim o Cvjetnici.

Znate li vi da jedan magarac može živjeti i 45 godina, pa si sve nekako mislim da bi onaj magarac iz Jeruzalema mogao biti isti onaj koji je dijete Isusa nosio u Betlehem. Magarci su vam, istina, tvrdoglavci, ali i vrlo inteligentni, strpljivi, izdržljivi i odani. Što se mene tiče, moram čim prije potražiti onu moju staru magareću klupu. Neka me! Tako ću barem uvijek biti uz Isusa!

Sretan ti rođendan, dragi moj Isuse!

„U početku bijaše komunikacija“

Piše dr. sc. Krunoslav Novak

Privodimo kraju još jednu godinu i idemo ususret blagdanima koji nas upućuju na najveći dar koji smo primili od Boga, a to je da je sam Bog postao jedan od nas, prošao ovom zemljom čineći dobro i živio je s nama u svemu jednak osim u grijehu.

Možemo reći da je Božić svetkovina u kojoj obilježavamo susret čovjeka bogotražitelja i Boga koji mu dolazi u susret da bi ga podigao, spasio, vratio mu dostojanstvo i uveo ga u Život.

U liturgijskim čitanjima božićnih slavlja posebno odjekuje svečani proslov Ivanovog Evandela, u kojem evanđelist na izvanredan način sažima čitavu povijest spasenja od početaka stvaranja, pa do vremena kada „riječ tijelom postade i nastani se među nama“ (Iv 1,14).

Tijekom protekle godine nastojao sam predstaviti neka promišljanja o komunikaciji u digitalnom vremenu i prepoznavanju mogućnosti za misijsko poslanje Crkve na tom novom virtualnom kontinentu. No, nisam do sada govorio o riječi kao jednoj od osnovnih jedinica komunikacije.

Razmišljajući o značenju pojma riječi-logos talijanski bibličar Santi Grasso, prvi redak Evandela po Ivanu koji glasi: „U početku bijaše riječ.“ (Iv 1,1), izrazio je riječima: „U početku bijaše komunikacija“. Aludirajući na činjenicu da se komunikacija ostvaruje riječima, gestama, djelima, šutnjom te zapravo svime što jesmo, možemo promatrati i Božji zahvat u ljudsku povijest kao njegovu komunikaciju s čovjekom, koja proizlazi iz ljubavi koja je u Presvetom Trojstvu i koju Bog daruje, posreduje (komunicira) čovjeku kojemu je progovorio u Sinu (usp. Heb 1,2).

Kad razmišljamo po čemu je to čovjek sličan Bogu, to jest da je stvoren na sliku Božju, tada bismo mogli reći da je jedna od sličnosti **čovjeka** s Bogom zasigurno ta da je od Boga primio riječ, sposobnost komunikacije koja mu omogućuje da nastavi Božje djelo stvaranja. Time što smo od Boga primili riječ zapravo smo u mogućnosti stvarati, jer izrečena riječ upućena drugom čovjeku u njemu ostavlja trag, potiče ga na novu misao i novu riječ. Drugim riječima komunikacija nam omogućava da možemo razvijati vlastitu misao, podijeliti je s drugima i zajedno graditi odnose, društvenu zajednicu, ali i sve ono materijalno od gradevinu, preko umjetničkih djela do čina dobrote, **što ostaje** za generacije koje će poslije nas doći. Zaista, svako ljudsko djelo, ma koliko bilo monumentalno, započelo je od riječi – (za) misli jednog čovjeka koji je to podijelio s drugima, a koji su njegovoj riječi iskazali povjerenje te oblikujući je počeli artikulirati u djelu. **Što god da radili: gradili kuću, planirali putovanje, organizirali rad, sve počinje od ideje – misli – riječi.**

Riječ, osim, što može stvarati i graditi, može i rušiti i razarati. Nužno je danas razmišljati i o destruktivnoj snazi ljudske riječi. Bog je onaj koji gradi, te nam kriterij prepoznavanja ljudske komunikacije i njezine vrijednosti može biti taj da u razgovorima i medijskim objavama prepoznajemo i tu dimenziju u ljudskoj komunikaciji. Naime, ono što međusobno komuniciramo ili što u medijima **čitamo, slušamo i gledamo**

dostojno je našeg vremena i naših misli ako je konstruktivno i ako nas potiče na dobro. Kada nađemo na destruktivne sadržaje, koji su rušilački, te nagrizaju međuljudsko povjerenje i ne potiču drugoga da se mijenja na bolje, nego ga diskreditira ne ostavljući mogućnost da bi mogao biti bolji, takvi sadržaji ne bi trebali biti dostojni našega vremena. Ne radi se ovdje o tome da bismo izbjegavali prepoznavanje problema, poteškoća i nepravilnosti, jer u konačnici i Bog je u povijesti ljudskog spasenja često oštro progovarao po proročkim riječima, pa i u samom Isusovom navještaju Božjeg Kraljevstva. No, o istoj problematiki može se govoriti na različite načine. Jedan način će biti destruktivan koji zatvara bilo kakvu mogućnost gradnje mostova i povezivanja među ljudima, a drugi je suprotan tome, koji se usredotočuje na rješenje problema i pokazuje put prema novim horizontima.

Više nego ikad, danas nam je potrebna takva svijest i takva odgovornost, jer preplavljenost našeg vremena negativnim medijskim objavama, komentarima u društvenim medijima te lažnim i nepovjerenim informacijama dovodi nas u opasnost da i naša riječ bude sve manje ona koja može stvarati. Ako naše vrijeme trošimo na takva pretresanja, ne ostaje nam vreme za ono što je konstruktivno, do-

Kad razmišljamo po čemu je to čovjek sličan Bogu, to jest da je stvoren na sliku Božju, tada bismo mogli reći da je jedna od sličnosti čovjeka s Bogom zasigurno ta da je od Boga primio riječ, sposobnost komunikacije koja mu omogućuje da nastavi Božje djelo stvaranja.

bro i kreativno. U aktualnoj situaciji u kojoj živimo ove godine, a koju obilježava pandemija, kada imamo manje mogućnosti kontakata uživo a puno više posredstvom tehnologija veliki to je rizik za kvalitetnu komunikaciju.

Prepoznavati poruke koje su rušilačke i suvišne za nas te koje nam nisu poticajne za našu kreativnost, daje nam mogućnosti da se više posvetimo istinskoj komunikaciji, koja nam dolazi od Božje riječi. U ovim zahtjevnim vremenima toliko nam je potrebna riječ koja gradi, potrebnii su graditelji riječju, oni koji će u teškoćama koje živimo prepoznavati prostora i načina za poticanje na dobro. Takve osobe ne trebamo tražiti u drugima nego svatko od nas može u svojim obiteljima s prijateljima sa svima koje susreće **činiti taj korak komunikacije prema njima:** da

budemo mi oni koji donose riječi nadje, utjehe, one riječi koje liječe, riječi koje podučavaju, koje pokazuju put, koje svijetle. **Želio bih svima da nam proslava božićnih otajstava bude prilika da se više nadahnjujemo na Božjoj riječi, te da naše riječi koristimo na Božji način: stvarajući komunikaciju koja gradi, povezuje i vodi k spasenju. To je poslanje misionara** današnje svakodnevice bilo u fizičkom bilo u virtualnom okruženju.

TANZANIJA

—Don Dražan Klapež i don Nikola Šarić

Kao i u cijeloj Africi, tako je i u Tanzaniji. Infrastruktura, a osobito ceste i povezanost gradova i sela veoma su loše. U vrijeme kišnog perioda mnoga su sela odsječena od gradova. Po statistici, od 88 200 kilometara cesta u Tanzaniji samo je 3704 kilometra asfaltirano.

Nama u Misiji Dakavi, koja ima oko 1150 kvadratnih kilometara, svi su putovi neASFALTIRANI. Tako kroz savane i divljinu idemo i 42 kilometra do naših najudaljenijih filijala, kao što su filijale Kambara, Milama, Mabana...

Prije šest godina došla nam je u posjet skupina studenata i profesora iz Hrvatske. Odvezao sam ih jedno poslijepodne u obližnje selo Magogo, da vide život Masaja kod njihovih kolibica. Približavajući se njihovim kućicama, mala djeca, ugledavši auto, potrcala su prema nama. Svi su bili veseli i nasmijani jer su poznivali naš auto i mene, svojeg misionara. Znaju oni da se kod misionara uvijek nađe neki bombončić. Misionareva torbica sadrži uvijek nešto za malene! Među djecom koji su se tiskala oko nas bila je i mala Rehema Kaibai. Žene su znatiželjno izvirivale iz kolibica te nas veselo pozdravljale.

Pred kolibicama su sjedili stariji Masaji, sa svojim poglavicom Mandelom. Poglavljuca nas je uljedno pozdravio i ponudio da sjednemo na tepih ispletenu od palmina lišća. Dok smo razgovarali i pitali jedni druge o njihovu i našem životu, dotčala je majka malene Rehemu i sva zaplakana počela vitati da se Rehema onesvijestila.

Otrčao sam do kolibe, ušao i video djevojčicu na podu u nesvijesti. Uzeo sam ju u naručje i odnio prema našem autu. Majka i još dvije žene krenule su s nama, kao i nekoliko mladih Masaja. Našemu sam vozaču iz misije zapovjedio da malu Rehemu i njezinu hitno odveze u najbliži zdravstveni centar u Dumilu. Krenuli su i nestali iz vidika ispod

Molitva malene Reheme

stabala akacije u savani. Mi smo pak nastavili razgovarati s Masajima, ulazili smo u njihove kolibice, gledali gdje spavaju i kuhaju. Dan je išao kraj. Rumeno nebo i crveno sunce kroz krošnje akacije brzo se spuštao i nestajalo. Zalaz sunca u Africi je prekrasan. Trebali smo krenuti natrag, no našeg auta nema.

I onda, u daljinu, ugledali smo ga kako se približava. Ugledali smo vozača s dvojicom Masaja. Mala Rehema, s majkom i ženama, ostale su u bolnici. Rekoše mi da su doktori maloj Rehemi dijagnosticirali cerebralnu malariju. Ganuti, ukrcali smo se i krenuli natrag prema misiji. Ujutro su se gosti uputili autobusom prema Dar es Salaamu, na aerodrom, na put prema Hrvatskoj. A mala je Rehema te noći preminula. Tužno, veoma tužno.

Naš terenski auto nije uspio spasiti život maloj Rehemi, ali je uspio

spasiti život drugim majkama i njihovoj djeci. Prerana smrt male Reheme potresla nas je i potakla da sagradimo dispanzer s rođilištem i klinikom u njezinu selu Magogu, koji će uskočno biti otvoren.

Mi misionari nastavljamo i ostajemo s ovim siromašnim ljudima. Nastavljamo činiti što više možemo da im pomognemo u životu. A vi ste uvijek s nama. Dosad ste nam puno pomogli. Hvala vam na dobroti. No dolazimo ponovno kucati na vrata vašeg srca i molimo da nam pomognete nabaviti auto. Trebamo ga, siromasi ga trebaju. Molimo vas uime siromašnih, gladnih, žednih i bolesnih naše Afrike. Posebno uime djece i njihovih majki. Molimo vas uime malene Reheme.

Ovim vas pismom molimo da nam pomognete nabaviti novi auto. Dobro znate da se danas bez njega ne može!

UGANDA
– s. Franciska Ivanović

Sve okretati na dobro

Ujednom trenutku činilo se da je život u selu stao. Škole su zatvorene, studenti poslani kućama, vjerski objekti zatvoreni, javni prijevoz blokirani – jednom riječu, život je stao. Međutim u vrlo kratku roku stanovnici Rwentobe odlučili su da se treba nastaviti živjeti unatoč mnogim zabranama, odlučili su održati svoju vjeru živom.

Radionice i susreti za djevojke

Covid-19 otvorio je mnoga negativna vrata za mlade, kao što su prijevremeno sklapanje brakova, prijevremene trudnoće djevojaka s 13 ili 14 godina, previše slobode za mlade, koju nisu znali kako iskoristiti jer nije bilo škole. Najednom, samoinkativno, došli su u našu zajednicu, pitajući nas za podršku. Tražili su da budemo s njima u ovim teškim vremenima i da ih zaštитimo od rizičnih čimbenika kojima su mladi izloženi, kao što je

prostitucija i kriminal. Na njihovu inicijativu, mi smo započele rad s djevojkama koje su izložene prijevremenu sklapanju brakova i ranoj trudnoći. Započeli smo radionice i susrete za te djevojke, da bismo ih osnaživali u njihovoj mladenačkoj dobi i da epidemija ne znači i njihovo „moranje“ sklapanja brakova i rana napuštanja obitelji. U suradnji s katehistima i učiteljicama osmisili smo za njih aktivnosti i predavanja. Na tim susretima snažno smo pokušali naglasiti djevojkama da ne napuštaju svoj cilj koji su započele, a zbog Covid-19 bile sprječene nastaviti – a to je obrazovanje. Da u budućnosti ne bi bile prisiljene na mukotrpni rad na poljima i samo kopati za druge te da to bude jedini način priskrbljivanja životnih potrepština, poticali smo ih da sutra mogu biti dobre medicinske sestre, liječnice, tajnice, zbog čega je važno biti strpljiv, da situacija s koronavirusom prođe, a one nastave svoje školovanje. Naša je ideja da poučimo

Evo me pred jednim dubokim promišljanjem o novonastalom izazovu, koji je zbumujući za cijeli svijet. Nalazimo se u vremenu Covid-19. Pitam se koliko su dalekosežne posljedice koronavirusa ne samo na tjelesno zdravlje i nije li daleko važnije što virus čini našemu duhovnom životu, našoj vjeri, našemu biću? Zasigurno, svatko se na svojevrstan način suočava s tim izazovom. Na samom početku pojave koronavirusa kao da smo u jednom trenutku svi bili blokirani, zbumjeni, kao da nam dolazi kraj. Međutim stanovnici sela Rwentoba, Župa Rushooka, odlučili su se hrabro suočiti s novonastalim svjetskim izazovom.

djevojke u domaćinskim vještinama, kao što je kuhanje, šivanje, higijena. Jednostavno, želimo pokazati djevojkama da nisu prepustene sebi, nego da smo uz njih. Na veliko oduševljenje, odaziv djevojaka je velik; točnije 49 djevojaka uključeno je u te susrete. Pokazale su veliku zainteresiranost i otvorenost da izvuku korist za sebe iz tih susreta. Koronavirus nas je ujedinio u tu veliku skupinu, gdje zajednički dijelimo, promišljamo i nastojimo da budemo podrška jedni drugima. Cilj nam je da djevojke osjete da nisu same, da ti susreti postanu blagoslovjeni za njih i njihovu budućnost. Svrha susreta nije samo da djevojke steknu neke vještine,

nego također i prijateljstva, da zajednički u molitvi i susretima držimo našu vjeru živom. Neka Gospodin vodi naše susrete, da bi oni postali izvor na kojem će mladi crpiti snagu, podršku i sve ono što im je potrebno da bi zajednički prebrodili tu kruz. Na susretima nemamo vremena baviti se crnim kronikama, negativnim stvarima, nego pokušavamo da naša svjetiljka nade trajno bude upaljena, da bismo bili spremni suočiti se sa životnim izazovima. Smatramo da je puno važnije poticati jedni druge na dobro, na vjeru, na budnost, negoli živjeti u konfuzijama, strahu i ostalim negativnostima, koje odnose našu vjeru i snagu.

Ugandski narod žedan je i gladan

Ugandski narod izložen je mnogo težim izazovima od koronavirusa. Svakodnevno su izloženi borbi da prehrane svoje obitelji, da priskrbe barem jedan obrok svojoj djeci, kilometrima moraju pješačiti po vodu, svaki dan skupljati male grančice ili suhu travu da bi mogli skuhati jednostavni obrok. Svi ti životni izazovi primorali su afričkog čovjeka da bude hrabar pred svim drugim izazovima. Zbog toga su stanovnici sela Rwentoba odlučili koronavirus okrenuti u osobnu korist i učiniti što više dobrih stvari za sebe. Upravo u vrijeme epidemije mi sestre odlučile smo biti uza svoj narod, kojemu smo poslane, i podržati ih s važnim projektom, a to je projekt dovoda vode u tri obližnja sela. Kad smo mi sestre obilazile različita sela, uvidjeli smo veliku potrebu da im dovedemo vodu. Neki ljudi ili djeca moraju kilometrima pješačiti da bi došla do vode. Neki moraju pješačiti u plani-

ne, a neki moraju pitи prljavu vodu iz močvara iz kojih također piju i životinje. Vidjevši patnju naroda, zajednički smo odlučile da im pomognemo oko vode, a stanovnici su s velikim oduševljenjem prihvatali ideju za dovod vode i dali svoj pristanak za realiziranjem projekta. Tako smo u ovo vrijeme zajedno s našim narodom započeli projekt dovoda vode, koji će zasigurno biti na veliku radost mnogim obiteljima i veliko olakšanje, pogotovo za bolesne i starije. Lokalno stanovništvo pristalo je da oni budu ti koji će iskopati kanale za postavljanje cijevi i dovod vode, a za potrebnii materijal pobrinut ćemo se mi sestre, jer ćemo napisati projekt i tražiti novčanu podršku iz Europe, da bismo ovomu narodu barem donekle olakšali njihov način življena.

Uganda se ne predaje

Evo, po ova dva primjera možemo vidjeti da se život u Ugandi nastavlja, narod se bori, vjeruje, moli. Naš narod potaknuo nas je da uvidimo da korona nije zapreka da nastavimo sa življnjem i naučio nas da je vjera prije straha, da je borba važnija prije odustajanja. Mi sestre sretne smo da možemo biti s našim narodom u dobru i zlu. Neka Gospodin vodi i snaži naše korake i uvijek nas uči da, poput Pavla, sve okrećemo na dobro, na veću korist i spasenje svojih duša.

Dragi naši čitatelji i prijatelji, veliko vam hvala na svakom vidu vaše podrške, a posebno na onome duhovnome. Neka vam Gospodin bude nagradom. Mir vam i dobro u Gospodinu i učimo od našega afričkog naroda, koji u teškim životnim uvjetima nikada ne gubi vjeru i nastavlja borbu za dobro.

EKVADOR
– Vlč. Luka Pranjić

Prošlo je malo više od godine od mojeg dolaska u Ekvador i preuzimanja misijske postaje Las Pinas, koja je dekretom mjesnog biskupa od 6. siječnja 2020. proglašena župom. Kao što ste već mogli doznati iz mojih javljanja u *Radosnoj vijesti*, radi se o najsiromašnijoj župi biskupije. Smještena je na periferiji grada Milagra i nastala je ilegalnim doseljavanjem. Sa stanovništvom od tridesetak tisuća ljudi ta je župa ujedno i jedna od najbrže rastućih u biskupiji.

Nažalost, s obzirom na to da se radi o periferiji, to je područje posve zaboravljeno od lokalne samouprave, a o brizi države da i ne govorimo. Ono što Zapad poznaje pod pojmom favela ili slum, organizacijski, infrastrukturno i u smislu standarda puno je bolja stvarnost od one koju mi ovdje živimo.

Bog je čuo naše vapaje

Evo nekih od ozbiljnijih izazova s kojim se susrećemo u pastoralnom i karitativnom djelovanju.

Lokalitet Las Pozas, na kojem živi oko 2000 ljudi, a nalazi se samo kilometar od središta župe, močvarno je područje, s kućama sojenicama u kojima dobar dio ljudi živi u krajnjoj bijedi i pothranjenosti te su stalno izloženi tropskim bolestima (groznične denga i cikungunja).

Velik je problem to što gotovo nitko od ljudi iz naše župe nema zdravstveno osiguranje, pa im je besplatan pristup ionako skromnu bolničkom liječenju u državnim bolnicama omogućen isključivo na hitnom prijemu uslijed kritična pogoršanja zdravlja, a tad je često već prekasno. Zbog ishrane koja se isključivo bazira

Župa na periferiji

na ugljikohidratima (riža i juka – manioka), dobar dio ženske populacije već u četrdesetim godinama obolijeva od dijabetesa i slijepila. Također mnogo djece napušta školu već u nižim razredima i nikada ne nauči čitati i pisati. Alkoholizam i nasilje u obitelji, bilo tjelesno, bilo seksualno, ovdje su sveprisutni. Promiskuitet je izrazito naglašen. Žene često imaju više djece s različitim partnerima i na kraju, napuštene, upadaju u krajnju bijedu.

Nažalost, jedini prostor koji zasada imamo na raspolaganju za pastoralne aktivnosti i karitativno-socijalnu djelatnost jest sama crkva i minijaturni župni ured, koji smo uspjeli izgraditi zahvaljujući pomoći pristigloj iz Porečke i pulske biskupije.

Postoje stare dvorane, koje se urušavaju i prokišnjavaju i koje bi trebalo hitno obnoviti. Bila bi nam želja u tim dvoranama pokrenuti

projekte koji bi pridonijeli ublažavanju navedenih gorućih problema s kojima se naši ljudi svakodnevno susreću.

Ambulanta, dječji boravak i obiteljsko savjetovalište

Nisu to veliki, neodrživi i neostvareni projekti. U tom smislu željeli bismo, uz pomoć Božju i dobrih ljudi, pokrenuti:

Malu ambulantu, u kojoj bi jedan umirovljeni liječnik volonter mjerio krvni tlak, razinu šećera i kisika u krvi, previjao rane i obavljao jednostavne medicinske preglede.

Dopunski boravak za školsku djecu koja u svojim domovima nemaju uvjete za učenje ili imaju poteškoća pri svladavanju gradiva. Njih bi pratili naši vjeroučitelji i osigurala bi im se užina, budući da dobar dio njih do večernjih sati dan provede bez obroka.

 HAITI
– s. Ana Uložnik i
s. Liberija Filipović

Crkve su ponovno otvorene

Malo bračno i obiteljsko svjetovalište, u kojem bi volontirao jedan bračni par misionara laika, koji već djeluje u župi.

Radi se o skromnu ali nužnu početku. Željeli bismo ovim stvarima našim ljudima, jednostavno, poručiti: „Tu smo za vas!“ i: „Bog vas nije napustio!“ Kad bismo osposobili (obnovili) tri dvoranice koje imamo i izgradili jednu novu, sve bi to bilo moguće. Upravo iz tog razloga molimo vas za pomoć u izgradnji spomenutih prostora.

Projekt već imamo, a izradio ga je arhitekt koji već dugo godina suraduje s biskupijom. Trošak cijelog projekta veoma je visok i zato idemo polako. Korak po korak. Bog će blagosloviti. Biskupija je već uložila u župnu kuću. Izgradila ju je iz temelja i tako osigurala svećeniku dostojanstven smještaj. Osigurala mu je i novo vozilo na tri godine (nakon toga trebalo bi ga prepustiti svećenicima koji su na listi čekanja zbog starih i do trajalih vozila kojima se služe). Narod je ovdje od svoje sirotinje pokrpao crkvu kad su čuli da će konačno postati župa i dobiti svećenika. Sad su nekako oči svih uprte u zemlju iz koje misionar dolazi. Zahvaljujem unaprijed od srca i bratski pozdravljam sve vas u ljubljenoj domovini!

Dragi prijatelji misije!

Šaljemo vam puno pozdrava iz uvijek vrućeg Haitija. Bogu hvala, mi smo dobro i ovaj narod zasad se dobro nosi s pandemijom izazvanom koronavirusom.

Početkom godine i nas je zahvatila pandemija, pa su vlasti od 20. ožujka do 1. srpnja zatvorile granice. Bili su to teški dani, jer su sva okupljanja bila svedena na deset ljudi. Tad su i crkve bile zatvorene. Vjernici su to teško proživljavali, jer voleći u crkvu i Bogu se moliti. Za to su svećenici Župe uznesenja BDM u Petit Goaveu osposobili župni radio za prijenos sv. mise.

Sredinom srpnja crkve su ponovno otvorene, a vjernici su doživjeli veliku radost. Danas u crkvama i u gradu gotovo sve normalno funkcioniра. Već duže vrijeme rijetki su pozitivni slučajevi na koronavirus. Ljudi su opušteni, a opet i pomalo oprezni. Kažu Haićani: „Da se pandemija proširila kod nas, mi bismo masovno umirali.“ Teško je poimiti da u Dominikanskoj Republici ima više od 120 000 oboljelih, a u Haitiju tek oko 9000, premda je to jedina zemlja s kojom se graniči kopnom. A ljudi ipak

prelaze granicu, idu u nabavu hrane i drugih proizvoda. U vrijeme pandemije ljudi su puno više vremena provodili u molitvi. Stalno se moglo čuti: „Bogu je sve moguće“, „Ako Bog da“, kao i: „Dobri Bog i draga Gospa znaju sve naše nevolje i nedaće i sačuvat će nas od ove pandemije.“ Izgleda da je dragi Bog čuo njihove vapaje.

U redovitosti života, iako svete mise počinju već u pola šest, zbog vrućine, svakodnevno bude i dvjesto-tristo ljudi. Osim sv. mise ljudi vole pobožnosti, klanjanje, procesije...

Tako smo se u mjesecu listopadu posebno družili s dragom Gospom. Ujutro bi bila sv. misa, a poslijepodne Krunicu s meditacijama, pohvalama Gospu i drugim raznim molitvama. Poslijepodnevnu pobožnost nekada bismo završili molitvom, klanjanjem ili sv. misom. Molili smo Gospin zagovor u našim životima te majčinsku zaštitu cijelog svijeta od pandemije koronavirusa. Listopadske pobožnosti završili smo cjelonoćnim bdjenjem s 30. na 31. listopada. Bilo je veoma dirljivo vidjeti tisuće ljudi, kako starih, tako i mladih, pa i obitelji s djecom, kako od osam sati navečer pa sve do pet sati ujutro slave Gospu. Na bdjenju su se izmolila sva otajstva Gospine krunice,

litanije, razna razmatranja, pjevale se Gospine pjesme i pohvale Gospu.

I ne samo to, zadnji dan listopada bio je kruna pobožnosti dragoj Gospo, uza svečani ručak za siromahe, koje se posluživalo kao u restoranu. Vjerujemo da bi to učinila Majka Marija za svoju djecu, pa smo i mi to učinili u njezino ime, u znak zahvalje za sve primljene milosti. Vjernici su u listopadu odvajali malo od onoga što imaju i tako se dobio taj svečani ručak. I mi smo se rado uključile u tu lijepu inicijativu. Ponovno smo se osvjedočile da je vjera zaista milosni dar, kojim srce „drugačije“ gleda i spremno je od onoga malo što ima dati i drugima, koji su još potrebitiji. Siromasi su taj dan bili najsretniji ljudi na svijetu. Osim ručka bilo je i druženje uz razgovor i pjesmu. Odmorili su se, osnažili i ohrabrili za novu borbu. Ljudi su ovdje suočjećajni i rado počaste siromahe ručkom. Inače ti ručci budu spremljeni u plastične posudice, ali taj dan su siromasi bili uvaženi gosti. Divno je vidjeti koliko vjernici ovdje vole slaviti Boga, zahvaljivati Bogu i predavati mu svoju sadašnjost i budućnost. Ti posebni dani slavlja su svakog četvrtka i prvog petka u mjesecu.

Svakog četvrtka bude jednosatno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, animirano od karizmatske skupine „Ave Marija“ i svećenika koji predvodi klanjanje. Na klanjanju bude više tisuća vjernika. Poseban je trenutak kada svećenik uzme Presveto, pa prođe kroz narod i sve blagoslovi. Tada ljudi dižu ruke k Presvetom te svim srcem i dušom mole milosti za sebe i svoje najmilije. Mnogi vjernici donesu i slike svojih milih i dragih, pa ih na takav način prikažu dragomu Isusu i mole njegovu trajnu zaštitu.

Još posebniji dan prvi je petak u mjesecu, koji započinje jutarnjom sv. misom u pola šest. Nakon sv. mise slijedi klanjanje do podne. Do deset sati bude osobno kla-

njanje u tišini, a u deset sati prijepodne započinje zajedničko klanjanje, animirano od župnih zajednica i svećenika. Na prvi petak crkva bude dupkom puna. Klanjanje završava procesijom s Presvetim kroz narod i blagoslovom te se zaključi sv. misom u podne. Zaista je dirljivo vidjeti više od dvije tisuće ljudi koji su došli Boga slaviti. Vjerujemo da bi ih bilo još i više, ali ne mogu svi stati u crkvu.

Pobožnost Malom Isusu

Vjernici su žedni molitve i susreta s Gospodinom te smo zato poželjele i ovdje pokrenuti pobožnost Malomu Isusu. Mali Isus pobrinuo se na svoj čudesan način da i to krene! Razgovarale smo sa župnikom vlč. Bonifacom Senatom. On se veoma obradovao i odmah prihvatio tu našu inicijativu. Kako u župi jedna zajednica (ima 15 aktivnih zajednica) nosi ime „Mali Isus“, odmah nas je spojio s njima. Taj prvi susret s njima bio je veliko iznenadenje i za nas i za njih. Zajednica je osnovana prije dvadeset i šest godina. Veoma smo se iznenadile kad smo čule da tako dugo postoje a da ne znaju niti jednu molitvu Malomu Isusu. Radovali su se da će s nama naučiti molitve Malomu Isusu i da ćemo zajedno širiti pobožnost Malomu Isusu. Tako smo prvi dan pobožnosti Malomu Isusu imali 25. travanja 2019. godine i nastavili svakog dvadeset i petog u mjesecu. Vjernicima je ta pobožnost bila novost, a kako vidimo, i velika radost. Naša je posebna radost što možemo biti svjedoci njegove ljubavi prema ovom narodu, kao i širitelji pobožnosti Malomu Isusu. Već smo se osvjedočile da je Mali Isus nekima od njih i učinio čudesna djela. Počeli smo s molitvom u župi, a ako Bog da, pokrenut ćemo pobožnost Malomu Isusu i u područnim brdskim i planinskim kapelicama. Izdali smo i sličice s molitvama Malomu Isusu na francuskom i kreol-

skom jeziku, tako da ljudi mogu moliti i kod kuće.

Sve kreće od temelja

Vjerujemo da će sve to biti i malo drugačije kada jednog dana budemo imale i svoju kuću, iz koje ćemo moći pokrenuti devetnice Malomu Isusu i druge pobožnosti. Polako krećemo i prema tom cilju. Kupile smo zemljište, a u studenome smo krenuli s kopanjem temelja i dizanjem zaštitnih zidova, koji su neophodno potrebni zbog sigurnosti. Idemo korak po korak, onoliko koliko nam Providnost omogućí. Nakon podizanja zidova slijedi i gradnja kuće za redovnice, a nakon toga izgradnja internata (odgojne kuće) za siromašne djevojčice, da bismo im dale mogućnost školovanja te kvalitetan odgoj. Ovdje djeca u planinskim područjima veoma kasno krenu u školu, jer su im škole daleko (tri sata hoda) i roditelji ih ne mogu pratiti ili nemaju od čega platiti školarinu. Tako mnoga djeca dođu u grad kod svoje rodbine ili bolje stojecih obitelji, da bi im služili i za to dobili hranu, smještaj i školovanje, ali nažalost, mnoga od njih postanu „robovi“ tih obitelji i ostaju bez škole. Taj moderni način ropstva u Haitiju zove se restavek. Osim toga mnoge djevojčice vrlo rano zatrudne. Želja je nas sestara preventivno djelovati na restavek i rane trudnoće.

Dragi prijatelji misija, hvala vam na vašoj ustrajnoj podršci misijama. Svakodnevno ste uključeni u naše molitve i to je jedini način naše zahvale na vašoj duhovnoj i materijalnoj pomoći.

Zelimo iskoristiti ovu prigodu te vam zaželjeti blagoslovjen hod kroz advent te čestit Božić i sveto porođenje Isusovo, sa željom da se Mali Isus rodi u srcima svih nas!

„Oh, Bože, da mi je biti bar malo slična njima!“

Sestra Vedrana Ljubić redovnica je družbe Kćeri Božje ljubavi. Rođena je 12. svibnja 1960. godine u Prozoru, u Bosni i Hercegovini. Zavjete je položila 5. kolovoza 1982. godine.

Tko čeka, taj i dočeka

❓ **Kako ste se i kada odlučili za misije?**

❗ Kad sam se 1975. pridružila družbi Kćeri Božje ljubavi u Zagrebu, kao kandidatica prvi put susrela sam se s časopisima *Radosna vijest*, *Mali Koncil* i *Glasnik Srca Isusova*, gdje sam, čim bih dobila spomenute časopise u ruke, prvo pročitala što je pisalo o misijama i misionarima. Divila sam se odvažnosti misionara, koji su ostavili svoju domovinu i posli u daleki svijet naviještati evanđelje i pomoći potrebitima. Indija, gdje su djelovali misionari Majka Terezija i Ante Gabrić, za mene je bila zemlja na kraju svijeta. U Africi su tada djelovali misionari i misionarke klanjateljice Krvi Kristove, don Andrija Iličić, don Dominik Bilić, don Boško Obradović, Dragica Pekić, sestre franjevke u DR Kongu, don Boris Dabo, don Ante Batarelo i još mnogi drugi. Misionari su za mene uzori, primjeri za naslijedovanje, jer su Božji ljudi. Maštala sam o tom pozivu i molitvom gajila spremnost da slijedim Krista i odem u misije. Zahvalna sam Bogu

i svojim poglavarima da je moj san ostvaren i da sam još uvijek u Africi, gdje, kao misionarka kćer Božje ljubavi želim i nastojim činiti Božju ljubav vidljivom.

Iz misijskog ureda u misije

❓ **Prije odlaska u misije djelovali ste u Papinskim misijskim djelima BiH. Što posebno pamtite iz tih dana?**

❗ Budući da naša družba nije imala sestre u Africi, nije bilo lako „probiti led“ i doći onamo. Godinama sam čekala, a moja želja bila je poznata svima onima s kojima sam bila u kontaktu u Katehetskom institutu, u župama, a najviše u tadašnjoj Misijskoj centrali u Sarajevu. Tad je bila samo jedna misijska središnjica, ona u Sarajevu. Nacionalni ravatelji Papinskih misijskih djela mons. Stipo Miloš i vlč. Anto Burić znali su za moju želju i oni su me svaki put pozivali na susret misionara, pa sam tako bila još aktivnija i sve bliže svojemu odlasku u misije.

Počašćena sam premještajem 1990. u Misisku centralu u Sarajevu, da radim za misije i misionare. Kad su

misionari dolazili na odmor, posjetili bi i Centralu, a njihov dolazak za mene bio je veliko obogaćenje. I tako, slušajući njihova svjedočenja, izazove s kojima se susreću u misijskom radu, o njihovim potrebama, sve me više privlačilo da postanem jedna od njih.

❓ **Koliko redovnica kćeri Božje ljubavi djeluje u Ugandi?**

❗ Kćeri Božje ljubavi došle su u Ugandu 7. listopada 1998. godine. Ja sam došla u prvoj skupini, a bilo nas je tada pet sestara, iz različitih provincija i zemalja. Danas smo u Ugandi samo s. Alaide, Brazilka, i ja, iz prve skupine misionarki. Kasnije su nam se pridružile još jedna Brazilka, pa naše s. Bogdana Markić i s. Marta Čović. U siječnju ove godine došla nam je s. Karla iz Brazila, tako da nas je sada osam misionarki i sedamnaest zavjetovanih sestara iz Ugande. U formaciji su šest novakinja, četiri postulantice i devet kandidatica. Bogu hvala na domaćim zvanjima. Taj nas je Božji dar ohrabrio da razmišljamo o vice-provinciji te ćemo, ako Bog da, 27. prosinca 2020. i službeno postati

viceprovincija Milosrdnog Isusa u Ugandi.

? **Kakva je važnost Crkve u Ugandi?**

Uganda je zemlja nevjerljivo brzorastuće populacije i trenutačno ima više od 40 milijuna stanovnika. Naravno, statistike nisu najpreciznije. Katolici čine većinu stanovništva, oko 55 %, dok je protestanata oko 25 %, a pripadnika je drugih religija oko 20 % posta. Kad smo mi došle u Ugandu prije 22 godine, govorilo se da ih je 22 milijuna. Inače, Uganda se može pohvaliti s 24 sveta mučenika, a radi se i na beatifikaciji prvih misionara, sestre Tereze Kearney, poznate po imenu majka Kevin, koja je osnovala domaću družbu Male sestre svetog Franje, a čujem da će i jedan laik doktor biti proglašen blaženim.

Oh, Bože, da mi je biti bar malo slična njima!

? **Nedavno ste otvorili novu Misiju na istoku Ugande?**

Odazvale smo se na poziv biskupa u Biskupiju Soroti. Odlučile smo se za Misiju Olilim, selo Aterai, u općini Katakw. Udaljenost je od Kampale do Sorotija oko 340 km, a od Sorotija do Misije Aterai je još 86 km. Od glavnog puta do naše misije veoma je loš put, često poplavljen, pa je teško zamisliti da bi se moglo u jednom dahu doći iz Kampale u Aterai. Zato smo, da bi naše putovanje bilo lakše, a naš pastoralni rad bio izvediv, odlučile kupiti manji komad zemlje u predgrađu Sorotija. Bit će dobro da imamo „sklonište“ u Sorotiju. Ovih dana pokušavamo se organizirati za početak u Ateraju. Ondje smo kupile velik komad zemlje, gdje mislimo izgraditi škole prema potrebi. Razmišljamo o osnovnoj školi i zanatskoj srednjoj školi. Ali najprije će se trebati riješiti problem vode, onda početi graditi smještaj za sestre, a tek u trećem stadiju idu projekti.

Kad smo s Joicemery i ja, s mjesnim župnikom, posljednji put posjetile Aterai, imali smo sv. misu i crkva je bila puna. Šef mjesta u svojem je govoru rekao da ima puno posla za nas časne sestre. I još nadodao: „Sekte dolaze s kilo i pol kukuruznog brašna i odvode naše ljude.“

? **Djelovanjem Akcije MIVA Hrvatske i Bosne i Hercegovine nedavno ste dobili vozilo...**

Zahvalna sam dobročiniteljima Akcije MIVA i Papinskim misijskim djelima Hrvatske, Bosne i Hercegovine, ali i Slovenije, za neprocjenjivi dar, za misijski auto, kojim se sada služimo bez straha da ćemo negdje zapeti na putu. Auto nam služi za prijevoz materijala za gradnju, za prijevoz hrane za sirotinju i za sve druge akcije u našem misionarskom radu.

? **Što vas najviše raduje u vašoj svakodnevici?**

! Svaki dan zahvaljujem Bogu da sam živa i zdrava i molim ga da mi pomogne i danas biti na korist i služiti braći i sestrama. Raduje me svaki kontakt s ljudima. Raduje me napredak u novoj misiji, veselim se što ću uskoro u Aterai, na misijski teren. Raduje me što moje susestre isto žele poći onamo, mada im neće biti lako, jer u Ateraju imamo samo zemlju i ništa više. Bit će teško, ali u početku ćemo napraviti dvije sobice, gdje ćemo stanovati, a ostalo u Božje ruke! Bože pomozi!!!

Misionari su vaša produžena ruka

? **Tko je za vas misionar?**

To sam si pitanje i sama postavljala kad sam maštala o misijama. Bože, misliš li da Milka s Krančića, iz Župe Uzdol, može biti misionarka? No moj se san ostvario. Međutim i sada, kada izgovorim riječ misionar, kroz mene prođu neki trnci, jer je riječ misionar božanska riječ.

? **Kako mi u domovini možemo pomoći misionarima?**

Prije svega molitvom za nas misionare. Molitva je za nas veoma važna, jer smo često izložene kojekakvim izazovima. Molite da budemo sveti misionari! Misionari su vaša produžena ruka. Mi bez vas ne bismo mogli puno, a

zajedno s vama možemo. Zahvalni smo i na najmanjem daru. Bez dobročinitelja ne bismo mogli graditi škole, bolnice, školovati djecu, pomagati siromasima, hraniti gladne... Odakle nama novac? Od vas, naših dobročinitelja. Hvala vam! Bog vam stoput platilo!

? **Imate li poruku za naše čitatelje?**

! Ne mogu a da ne citiram o. Antu Gabrića: „Dragi prijatelji misija, svaki dan vas se sjetim kod oltara.“ Ja, kao redovnica, kažem: „Dragi prijatelji misija i misionara, svaki dan vas se sjetim, prikažem žrtvice i preporučim Gospodinu vaše potrebe. Budimo sveti, kao što je svet naš Nebeski Otac!“

Razgovarala Ines Sosa Meštrović

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Uvjerničkim se krugovima dobro shvaća da se naš odnos s Bogom izražava molitvom, koja je kadšto zajednička, kadšto zasebnička. Znamo da postoji molitva klanjanja, zahvaljivanja, kajanja, prošnje. Pritom se može dogoditi da tkogod upita hoćemo li se moliti osobno ili zajednički. To nije dobro pitanje. Svaka molitva, pa i zajednička, poput moljenja časoslova, litanija, liturgijskih slavlja različite vrste, od sv. mise do hodočašća, ako nije osobna ili barem na putu da to zajedničko slavljenje Boga postane zbiljski osobno, a to znači iz duše, iz srca, ne ispunjava potpuno svoju bit. Tako svaka molitva ide prema tome da nas Krist pobožanstveni, kako bi se izrazili neki crkveni oci. To onda znači da nas molitva uvodi u sve dublji odnos s

Kristom, zapravo u život s Kristom, ma gdje se nalazili i kojim se god obvezama bavili. Kao što nam je hrana potrebna da možemo živjeti, tako i svoj odnos s Isusom Kristom trebamo hraniti. Čime? Njegovom riječu. A to je opet on sam, živa Božja Riječ koja je postala Tijelom.

U pojedinim razdobljima crkvene godine ili samog svagdana potrebno je za to imati rezervirano vrijeme za produbljenje poniranje u tu Božju riječ, da bi se potom ona u nama utjelovila i postala stalni zamašnjak u našim međusobnim odnosima, u našim obvezama, u našim radostima i tjeskobama... Tako naš život, jednostavno, postaje sve puniji Bogom, a naša okolina sve bogatija Božjim ozračjem koje oko sebe stvaramo. Nije li to posve

opravdana Papina želja, upravo u ovo adventsko, tj. predbožićno vrijeme? Mnogo nam se toga nudi što nas zapravo odvraća od našega istinskoga središta, Boga. Usredistimo li se u njemu, i Božić će doista obilovati milostima kojima nas Bog želi obdariti, a koje također molimo za sve svoje i za sav svijet.

Isus Krist, koji je postao čovjekom, upravo svojim čovještвom, svojom ljudskоšću želi prožeti našu. Da to nije lako, to svatko osjeća. Ali da nam i u tom svojim sakramentima sam Isus želi biti pravotna i najveća pomoć, to u vjeri prepoznajemo, jer prepoznajemo ljubav koja se snizila do nas da nas uzdigne do svojih visina. Tako možemo s Petrom ponavljati: „Kome ćemo ići? Ti imaš riječi život vječnoga.“

Molimo da naš osobni odnos s Isusom Kristom bude hranjen Božjom riječju i životom molitve.

AZIJA / MALEZIJA - PENANG Mladi katolici pokrenuli internetšku platformu za razmjenu iskustava vjere

Ponedjeljak otvorenog mikrofona (Monday of the Open Mic), skraćeno *MOM*, naziv je nove platforme koju je na internetu lansirala dijecezanska mreža mladih Penanga, biskupije koja se nalazi na poluotoku Maleziji. Kako je saznala Agencija „Fides“, taj projekt platforme namijenjen je mladim katolicima, a na njoj oni mogu podijeliti svoja iskustva vjere. Platforma koja će sadržavati svjedočanstva i životne priče nadahnuta je postsinodskom apostolskom pobudnicom pape Franje *Christus vivit*.

„Glavna je svrha platforme *MOM* imati internetski prostor u kojem svatko može svjedočiti o svojoj povijesti vjere u stvarnom životu i progovoriti o svojem susretu s Isusom Kristom, čineći to naglas i otvoreno. To omogućuje da postanemo svjesni dara vjere, primljena od Boga, i da ga možemo darivati

drugima kao kršćani i misionari“, objašnjava Agencija „Fides“ otac Simon Anand, animator pastoralnog mladih Biskupije Penang.

S druge strane, *MOM* se također smatra i vrstom prostora „otvorenog mikrofona“, jer taj projekt želi prihvatiti svjedočenja mladih svih kultura i podrijetla, bez obzira na njihov zemljopisni položaj, dob, kulturu i religiju. „Mladi su veoma ohrabreni i oduševljeni“, kaže otac Simon.

U sektoru platforme nazvanu *Blaženstvo*, „prikrit će se primljena svjedočanstva te će biti objavljena na društvenim mrežama – *Instagramu*, *WhatsAppu*, *Facebooku* i *YouTubeu*, da bi svi mogli sudjelovati u slušanju i razmišljanju“, objasnio je Jason Joseph, jedan od voditelja mladih. U drugom sektoru, nazvanu *Pojačanje*, mladi će ljudi moći sudjelovati u raspravama ili slušati određene goste, uključujući nekr-

šane, koji će zauzvrat imati mogućnost razmjene svoje povijesti, svojih misli, u perspektivi dijaloga, koji uvijek obogaćuje.

Projekt je dio inicijativa pastoralnog mladih koji mladim ljudima želi ponuditi mogućnost rasta u vjeri, prateći ih u okviru akcija u korist pravde, medureligijskog dijaloga i inkulturacije evandelja. Mreža Biskupije Penang pruža resurse, osposobljavanje i aktivnosti namijenjene mladima i studentima, njegujući također partnerstvo s crkvenim organizacijama i pokretima, ali i s nevladinim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

Biskupija Penang nalazi se na sjeveru poluotoka Malezije, uz tajlandsku granicu. Njezin teritorij pokriva teritorij pet malezijskih država – Penang, Kedah, Perlis, Perak i Kelantan. (SD-PA)

Agencija „Fides“

MISIJSKA AKTIVNOST U KOPRIVNICI

Akcija Miva

Župa sv. Leopolda Bogdana Mandića u Koprivnici misijski je vrlo ak-

tivna. Početkom školske godine, kada u crkvi imamo zaziv Duha Svetoga, uvijek se organizira prikupljane pomoći za Akciju Miva. Tako je bilo i ove godine sredinom rujna. U nedjelju 20. rujna imali smo zaziv Duha Svetoga za svu školsku djecu. Na kraju sve tri mise župnik Dominik Vukalović u crkvi je izmolio blagoslovnu molitvu sv. Kristoforu za sve vozače i njihova vozila i nakon toga ispred crkve poškropio sve automobile i druga prijevozna sredstva kojima su vjernici došli na misu. Osim automobila bilo je i bicikla i romobila. Vjernici su na izlasku iz crkve mogli

uzeti najljepnicu sv. Kristofora i kupiti izložene misijske materijale (krunice, narukvice, mirise...) i svoj prilog staviti u košaricu. Zahvalni smo svima koji su na svoj način pripomogli i organizirali štandove. Skupila se lijepa svotica od 2500 kuna, koju smo uplatili u Papinska misijska djela.

Vjernici su već upoznati s tom akcijom, tako da je to već prešlo u tradiciju, a i svi su ispunjeni, jer osim što daruju na tu nakanu, također im je drago da ih, kada sjednu u svoj auto, čuva sv. Kristofor i zagovori drugih svetaca koje zazivaju za sretno putovanje.

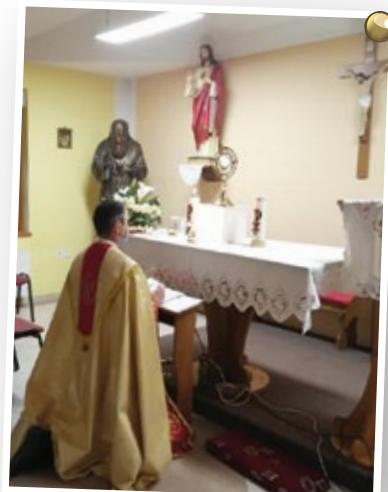
Misijska nedjelja

Uovo vrijeme sve zemlje na svijetu pogodene su kugom našeg doba, koronavirusom. Naši misionari i misionarke koji su u siromašnim zemljama još su više pogodeni tom pandemijom. Nikomu nije lako nositi se s tom situacijom, ali ne možemo ostati samo s prekriženim rukama. Zato su naši heroji ljubavi potrebiti još više duhovne snage, ali i materijalne pomoći, da bi olakšali život onima kojima su poslani. Zato smo se i ove godine za Svjetski dan misije (Misijsku nedjelju) pripremali cijeli tjedan, koristeći materijale Papinskih misijskih djela na liturgijskim slavlјima, katehezi za djecu i klanjanju. Na samu Misijsku nedjelju na svim misama bila je nadahnuta propovijed, tako da su se mnogi zamislili, a i suzu ispustili. Koliko ljudi, napose djece, umire od gladi i neishranjenosti, a to kao da ni nije svjetski problem, kao da je to normalno. A oko ove trenutačne situacije cijeli svijet je na nogama. Zašto? Jer virus može naškodi-

ti i onima koji misle da su nedodirljivi. Vrijeme je za obraćenje svih slojeva i staleža ljudi!

Na svakoj misi molilo se za misije, a naši zborovi – i veliki zbor i dječji – svojim pjesmama, koje su obojene misijskom duhom, dali su doprinos misijskom danu. Nakon misa vjernicima su na štandovima bili ponuđeni misijski materijali, kućne rukotvorine te razne delicije. Za svakoga se našlo po nešto i svatko od prisutnih dao je svoj dar za misije. Zahvalni smo svima koji su pomogli oko štandova, koji su dali svoj prilog, ali i ono najvažnije – onima koji svojom molitvom i pjesmom svakog dana podupiru misije. Također zahvala svima na finansijskom daru, jer se skupilo 6500 kuna.

Osim obilježavanja Svjetskog dana misije također je u našoj župi bilo organizirano i klanjanje za misije. Tako je župnik, koji je ujedno i povjerenik za misije Varaždinske biskupije, u četvr-

tak 15. listopada organizirao klanjanje pred Presvetim prije večernje mise, na kojem smo molili za misije i misionare. To klanjanje bilo je organizirano na razini dekanata, pa su osim domaćih župljana došli vjernici i iz drugih župa. Hvala svima koji imaju osjećaj za misije i znaju naći i organizirati svoje vrijeme te su na klanjanju u zajedništvu molili za potrebe misija.

Misijska nedjelja u Župi bl. Alojzija Stepinca u Orašju proslavljena je 18. listopada svečanim misnim slavljem.

Da bi se već ulaskom u crkvu osjetio misionarski duh, kreativna sekcija vjerničke zajednice bogato je ukrasila crkvu plakatima, fotografijama i globusom, nad kojim dominira pet golubova, koji donose mir na pet kontinenata.

Program obilježavanja započeo je pola sata prije pučke mise molitvom Krunice u akciji *Milijun djece moli* Krunicu. Vjeroučenici, njih 30-

ORAŠJE

Misijska nedjelja i dječja molitvena akcija

ak, već drugi put su se pridružili djeci iz 80 zemalja u molitvenoj akciji *Milijun djece moli zajedno za jedinstvo i mir*, koju 15. godinu zaredom organizira zaklada međunarodnoga katoličkog djela papinskog prava „Crkva u potrebi“ („Kirche in Not“).

Zajedno se molilo za mir i jedinstvo, s posebnim naglaskom o radosnim otajstvima Krunice za djecu s prigodnim razmatranjima i molitvama za misionare, za siromašne obitelji i djecu, za ljude koji pate, za bolesne i usamljene, a posebno za sve one koji su izgubili rođake i prijatelje za vrijeme epidemije Covid-19, u ratovima i prirodnim katastrofama.

Kao uvod u misno slavlje 12 osoba prinijelo je na oltar 12 natpisa u različitim bojama, koji simboliziraju napore misionara u cijeloj Crkvi, na svakom od pet kontinenata. Potom su izrečene molitve zahvale za svagdanji kruh, vodu, udoban krevet, odijelo, bolnice i lijekove, obitelj i pripadnost Crkvi.

Raspjevani dječji župni zbor, otpjevavši misijsku himnu, najavio je euharistijsko slavlje, koje je predstavio župnik fra Bono Kovačević. Umje-

sto homilije pročitana je poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2020.

Tomu danu prethodio je tjedan duhovne priprave za Svjetski dan misija pod geslom „Evo me, mene pošalji!“ (Iz 6, 8), a koji je započeo 9. listopada devetnicom za misije. Takoder tjedan dana prije Misijske nedjelje nakon službe riječi razmatrane su prigodne tematske meditacije različitih misionara. Osim prigodnih razmišljanja 15. listopada prije večernje svete mise moljena su radosna otajstva Krunice, a nakon euharistije uprigođeno je euharistijsko klanjanje.

Sutradan, u petak 16. listopada, molili smo žalosna otajstva Krunice za misije, za pravdu i za cijeli svijet, da bismo bolje razumjeli Papinu poruku za Svjetski dan misija.

Tjedan duhovne priprave za Svjetski dan misija završili smo svečanim euharistijskim slavljem i prigodnim programom na Misijsku nedjelju i uputili prisutnima poruku ovim riječima: „Molimo, zauzimajmo se! Kada molimo za svoju braću i sestre u misijama, imajmo otvorene OČI, SRCE I RUKE!“

PROZOR

Prodajna misijska izložba

UŽupi Presvetog Srca Isusova u Prozoru 25. listopada 2020. prije i poslije svetih misa na Trgu dr. Josipa Stadlera održana je prodajna misijska izložba u organizaciji župnika preč. Marka Tomića, kapelana vlč. Josipa Antukića, časnih sestara i Prijatelja Malog Isusa.

Na štandovima su bili ponuđeni razni domaći proizvodi – salate, razni sokovi, rezanci, kolači te neizostavna ramska rakija, kao i druge razne rukotvorine i starine, da bi se prodajom iskazala potpora misijskom radu časnih sestara služavaka Malog Isusa na Haitiju.

Tu prodajnu misijsku izložbu podržala je i na njoj nazočila provincij-

ska poglavarica služavki Malog Isusa s. Ana Marija Kesten, koja nije krila svoju radost i zahvalu.

Cijeli mjesec listopad bio je u znaku misijske animacije. Svatko se uključio i dao svoj doprinos. Djeca su u katehezama više mogla čuti i radu misionara i životu njihovih vršnjaka. Djeca osnovne škole dobila su i misijske kasice, u kojima će skupljati novac za svoje vršnjake i te iste kasice donijeti na svetkovinu Bogjavljenja.

Na samu Misijsku nedjelju svoja iskustva iz misija sa župljanima je podijelio domaći sin fra Ilijia Barišić, koji djeluje u Kongu. Za njega je to bio milosni dan, kako sam reče, jer

mu je, otkako je misionar, već četrdeset i osam godina, to prvi put da u svojoj rodnoj župi bude na Misijsku nedjelju.

Na svima nama je da molitvom pratimo rad misionara, da molitvom izmolimo misionarsko zvanje, da materijalno ili u drugom obliku mislimo na one koji imaju manje od nas.

S. Marinela Zeko

STUDENCI

Misijska nedjelja u Studencima

Ovogodišnja priprava Svjetskoga dana misija razvijala se na više načina u župi i svetištu Presvetoga Srca Isusova Studenci, kod Ljubuškog. Unatoč prašumi informacija o „COVID-u 19“, nismo dopustili da nas obuzme virus sebičnosti i sebeljublja. Mjesec listopad posebno smo posvetili Gospu i molili za misijsko poslanje Crkve. Pobožnost je završavala molitvom za misije i misionare te molitvom za duhovna zvanja. Na poziv župnika don Ivana Štironje, u župu su početkom rujna stigli s. Ana Uložnik, SMI, misionarka na Haitiju i fra Adolphe Agan-

ze Ntamwenge, franjevački bogoslov iz DR Konga. Uz njih su bili i dvojica hercegovačkih bogoslova Vinko Nenadić i Gabrijel Pavlović. S. Ana i fra Adolphe približili su nam misijsku Crkvu i potakli nas na razmišljanje o ljudima koji žive u teškom siromaštvu ali u vjeri veselo slave Boga, puno su sretniji od onih koji „imaju sve“. Za misijsku smo se nedjelju, uz molitvu, pripravljali i pjesmom. Pjevani Oče naš te psalam Evo me, mene pošalji, Gospodine, na swahili jeziku pjevali su djeca, mlađi kao i veliki župni zbor. Važan dio priprave bilo je pripremanje „misijskog ajvara“.

Bilo je lijepo vidjeti skupinu mladih predvođenu iskusnim domaćicama koji su se angažirali i ponudili simbolični dar u znak zahvalnosti za misijski prilog. Uz 200 tegli „misijskoga ajvara“, bilo je ponuđeno raznih pića, maslinova ulja, voća, sve na usluzi onima koji vole misije i misionare, a sve dar dobrih ljudi koji imaju veliko misijsko srce. Svetе mise predvodio je župnik don Ivan koji je misionarskim žarom govorio o misijskom poslanju Crkve. Oltar ukrašen eksponatima iz Afrike, kao i misijska misnica koju je tom prigodom obukao župnik, davali su posebni svečani

ton. Sve je to bio misijski dasak vjetra koji je preko pjesme Tamo gdje palme cvatu sve prisutne uveo u svečano slavlje Boga koji se zasigurno raduje ujedinjenosti svoje Crkve koja je osobito toga dana odisala jednim srcem i jednom dušom. Spomenimo i jedan 18. rođendan. Naime, naša Ana, umjesto rođendanske raskoši u piću, kolačima i darovima, odlučila se za skromniju proslavu svoje punoljetnosti. Čestitari su, umjesto dara, mogli dati svoj prilog za misije. Ani čestitamo 18. rođendan, kao i misijsku rođendansku ideju.

svetiste.info.studenci

 INDIJA
– o. Ante Gabrić

Misionarev Božić

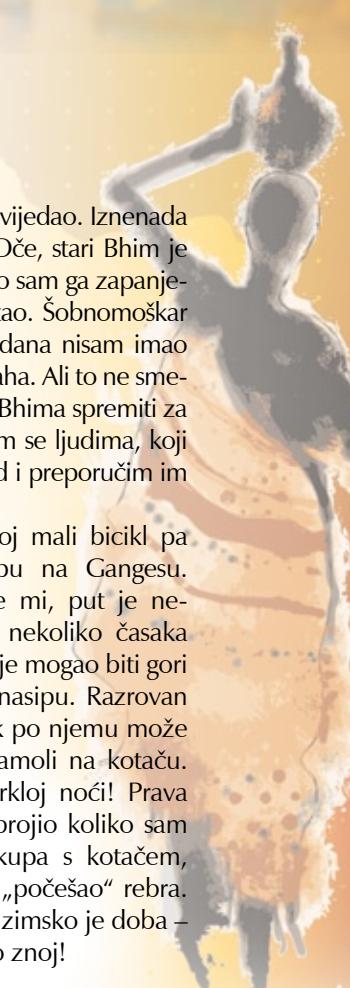
**Čudan je to bio Božić.
Čudan po ljudskim
računima, no sretan i
presreтан за misionara.
Jedan od najsretnijih
Božića moga života...
Selo se užurbalo. Kolibe
se čiste, djeca trče
naokolo s raznobojnim
papirima i malim
zastavama. Badnja noć se
bliži, sve se spremaju... I
bubnjevi se popravljaju.
Podvečer će mladići s
božićnim pjesmama uz
praćnju kirtona najaviti
dolazak Spasitelja, i to u
procesiji od kuće do kuće
čitavim selom. Kao ono
andeli na betlehemskim
poljanama.**

Ugosabi sam, u prošteništu Fatimske Gospe, i žurim s grupom djece da dovršim jaslice i ures crkve. Spremam im nevideno „čudo“: velike jaslice s brdimu, rijekama, jezerima – baš onako, kao što smo to znali praviti dok sam bio u sjemeništu u Travniku, u Bosni. Kad sam na koncu po „betlehemskim poljama“ počeo stavljati pastire, i ovce, i koze, i krave, djeca su od veselja poskakivala. Njihov je Božić već počeo. Kušali pomalo već i božićne pjesme. Ali su junački pomagali i pri poslu.

Sumrak je počeo pomalo padati. Novoobraćenici počinju dolaziti u crkvu. A ja hajde u ispovjedaonu. Tri ču božićne mise imati u tri razna sela, pa mi valja rano početi. Treba pripraviti vjernike za Spasiteljev dolazak. Kolibice su im čiste, pa moraju biti i srca.

Nisam dugo ispovijedao. Iznenada mi dođe katehist: „Oče, stari Bhim je na umoru.“ Pogledao sam ga zapanjeno. Odmah sam ustao. Šobnomoškar je daleko. Već više dana nisam imao pravog odmora i odaha. Ali to ne smeta. Sada valja starog Bhima spremiti za vječni Božić. Ispričam se ljudima, koji su čekali na ispovijed i preporučim im bolesnika u molitve.

Sjeo sam na svoj mali bicikl pa ravno prema nasipu na Gangesu. Preko polja, rekoše mi, put je nemoguć. No nakon nekoliko časaka uvjerio sam se da nije mogao biti gori od ovoga puta po nasipu. Razrovan je od kiša da čovjek po njemu može jedva i pješke, a kamoli na kotaču. I to po tamnoj, mrkoj noći! Prava akrobacija. Nisam brojio koliko sam se puta prevadio skupa s kotačem, ni koliko sam puta „počešao“ rebra. Noć je bila svježa – zimsko je doba – ali s mene se cijedio znoj!

Bhim je bio još na životu. Ali u kakvoj bijedi! Leži na slami. Na zidu titra mala svjetiljka. Djeca plaču. A žena mu Marija nijema od boli i tuge. Bhim je gorio u groznici i jedva me prepoznao. Spremio sam ga za vjećnost i obećao sam mu donijeti Betlehemskog Isusa poslije ponoćke...

Tužna je to bila Badnja noć za siromašnu Mariju i njezino petero djece. Kleknuli smo i svi se skupa pomolili za njihova umirućeg hranitelja. A pred malim jaslicama od papira zapalili smo božićnu svijeću. Rekao sam Bhimu da i on zapali u svome srcu svijeću ljubavi i da čeka na onoga koji ima doći i k njemu za nekoliko sati.

Umoran otkoturam se natrag u Gosabu, da nastavim s ispovijedanjem. Zatim sam otisao na

polnoćku. Tamo nema kapelice, pa sam ispovijedao u kolibi mog prijatelja Čotiša. Kušao sam urediti nešto kao ispovjedaonicu, ali uzalud. Kolibica je tako malena da više sliči staji nego ljudskom stanu. No danas je Badnja večer i staja je najbolje mjesto za dolazak Spasitelja u ljudsku dušu, zar ne? Preda mnom leži krava. Preživa i čudno me gleda. A uz nju poveće tele. U kutu se nalazi još jedna životinja, koje u betlehemskoj stajici sigurno nije bilo – crni praščić. On je neprestano žmirkao na mene, osobito kad mi je Čotiševa žena donijela nešto malo riže i spržena zelenja. Biva za Badnju večeru!

Lijepa Badnja večer u izabranom „društvu“. Po ljudsku: jedna večer. No ja sam bio sretan i presretan, da sam mogao imati i to. Sjetio sam se onih tisuća i milijuna koji čame

po tamnicama zbog svoje vjere i uvjerenja. Kakvu će oni imati Badnju noć? Neka im Spasitelj bude utjeha, radost i nada...

Na putu iz Katakhalija u Šobnomoškar zaustavio sam se još u jednom malom selu, da i тамо ljude ispovjedim i pripravim za Spasiteljev dolazak. Oko 11 sati u noći stigao sam natrag u Šobnomoškar. Pred jaslicama u kapelici usred noćnog mira gore svijeće. A pred njima spavaju katehist i skupina dječaka. Pravi Betlehem! Cijelu su večer obilazili selom i pjevali božićne pjesme, pa su se umorili. A onda su slatko zaspali pred Isusovim jaslicama...

Nisam ih htio buditi. Sigurno su sanjali o *Boro Dinu* – Velikom Danu, tj. Božiću. KATEHIST JE PРИПРАВИО МАЛУ ROGOŽИНУ I ZA MENE, AKO STIGNEM RANO. NO NA NJOJ JE VEĆ SPAVАО МАЛИ PROFULLO. PA KAKO DA GA BUDIM? BIO SAM, DODUŠE, UMORAN. NO, GLEDАЈУЋI NA TAJ KРАСНИ PRIZOR, ZABORAVIO SAM NA UMOR. SJEО SAM PRED JASLICE I MOLIO.

MOLIO SAM ZA SVE ONE KOJI ČEKAJU NA SPASITELJA, A JOŠ SU U TAMI. I ZA SVE ONE KOJI MISLE U TOJ SVETOJ NOĆI NA ME I MOJU SIROTINJU... KAPELICA SE POČELA POLAKO PUNITI I SVIJETOM I BOŽIĆNIM PJEŠMAMA. S NASIPA JE TAKODER ODJEKIVALA BOŽIĆNA PJEŠMA. POD POLNOĆKOM ORILE SE DALJE BOŽIĆNE POPIJEVKE POMIJEŠANE S MOLITVOM. A BETLEHEMSKI ISUS SILAZIO JE U NJIHОVA SRCA. CIJЕLO GA JE SELO PRIMILO. OSIM BOLESNOГ BHIMA. POSLIJE POLNOĆKE SVI SKUPA SMO GA ODNIJELI K NJEMU. SVI SMO SKUPA POŠLI U PROCESIJI DO BHIMOVE KOLIBICE, DA I ON PRIMI BOŽIĆNI DAR I BOŽIĆNU ČESTITKU, SVEMOGUĆEGA BOГA POD PLAŠTEM BIJELE HOSTIJE, KOJI DAJE MIR I RADOST...

Nakon toga sam se sam samcat uputio obalom Gangesa do susjednog sela Pakhiralu. S druge strane rijeke spavale su prašume. A ja sam potiho pjevuckao naše mile božićne pjesme, i to jednu za drugom... *U se vrime godišća, Narodi nam se Kralj nebeski, Oj Betleme, grade slavni od Boga i tako dalje.* A iz prašume kao da se k meni vraćala jeka davnih dana, nezaboravne sreće djetinjstva, kad sam te slatke pjesme pjevao pred jaslicama u sjemeništu u Travniku.

Zvjezde su mirno treperile na vedrom nebu, Gangesovi su valovi tiho mrmorili svoju dobrodošlicu Nebeskom Kralju... Bila je to krasna Badnja noć. Umorna, ali puna sreće za misionara. Bolje si nisam mogao zaželjeti.

Oko dva sata poslije ponoći stigao sam u Pakhiralu. Stara Martnova baka me čekala. Pazi ona na mene kao prava majka. Sačuvala je za mene uz vatru čašu toplog mlječka. Svi su već otisli na počinak, ali ona je bdjela i čekala na svog svećenika, da prva dobije božićni blagoslov. I dobila ga je. Od svega srca!

Bio sam promrznuo kroz hladnu noć. No brzo sam se ogrijao – i toplim mlijekom dobre starice, i još više njezinom majčinskom ljubavlju. Misli su mi letjele k mojoj dragoj pokojnoj majci. I ona je ovako čuvala mlijeko za me kad sam za vrijeme praznika bio kod kuće. Kako to godi srcu, uspomena na svetu majčinsku ljubav. I te su mi slatke uspomene na djetinjstvo još više osladile ovu Badnju noć na domaku sundeibanskih prašuma...

Ivan Ljudevit (Jean-Louis) Bonnard rođen je 1. ožujka 1824. u Saint-Christo-en-Jarezu, u blizini Saint-Étiennea, u Francuskoj. Od rane dobi želio je biti svećenik. Prvu pričest primio je 1836., uz velike poteškoće, jer nije mogao dobro naučiti katekizam jer je loše čitao. Nesposobnog za nastavak školovanja, mладог Jean-Louisa roditelji su odredili za pastira. Promatrajući životinje, na paši je čitao svoju vjerouaučnu knjigu i molio Krunicu, ponavljajući župniku da pod svaku cijenu želi postati svećenikom. Na njegovo inzistiranje njegov otac omogućuje mu da uđe u internat u gradu. Jedva je znao čitati i pisati. Ono malo što je znao, naučio je ili sam od sebe dok je čuvao stoku ili u nekoliko mjeseci kod župnika.

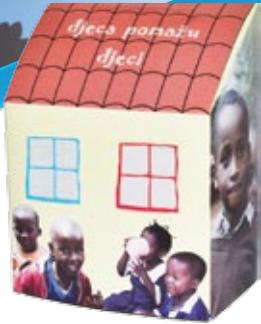
Sveti Ivan Ljudevit Bonnard svećenik mučenik iz Vijetnama (1824. – 1852.)

Ušao je u malo sjemenište u Saint-Jodardu, gdje je počeo strastveno proučavati *Ljetopis širenja vjere*, s opisima nepoznatih teritorija i opasnih misija. Stoga je naporno radio, slijedeći svoj cilj. Svojemu bratu Franji izjavio je da je odlučan postati svećenikom „gdje god ga Bog pozove da mu služi“. Stoga je otisao u veliko sjemenište u Lyon. Obavijestio je svećenike koji su ga pratili o svojoj odluci da uđe u Sjemenište za strane misije u Parizu. Željeli su ga najprije prokušati, ali vidjeviši ga odlučna, preostalo im je samo da ga ohrabre da nastavi. Njegov nadredeni u sjemeništu rekao je o njemu: „Ovaj je mladić svetac, ne sumnjam da misijsko zvanje kojem teži dolazi od Boga.“

4. studenoga 1846. stigao je u Sjemenište za strane misije u Parizu. Imao je 22 godine. Za svećenika je zareden dvije godine kasnije, 23. prosinca 1848., a 8. veljače 1849. otisao je u misije u Hong Kong, kamo je stigao 5. srpnja 1849. Odande je krenuo u pravcu Tonkina, gdje je stigao usred epidemije kolere. Svoju je službu započeo uz monsinjora Retorda, učeci jezik i običaje, navikavajući se na klimu i domaću hranu. U svibnju 1851. monsinjor Retord povjerio mu je misiju Ke Bung. Život misionara bio je težak i opasan, progon im je neprestano prijetio, a s njima i novim obraćenicima. Više je svećenika bilo optuženo i pogubljeno.

Krajem ožujka 1852. otac Ivan Ljudevit Bonnard osuđen je i zatvoren u Nam-Dinhu. Odbio je skrnaviti križ i zato je osuđen da bude obezglavljen. Dan prije nego što je umro, napisao je: „Sutra, u subotu 1. svibnja, na blagdan svetih apostola Filipa i Jakova, vjerujem da je to dan određen za moju žrtvu. Umirem sretan. Neka je Gospod blagoslovjen! Uoči moje smrti, 30. travnja 1852.“ Tijelo i glava o. Bonnarda ukrcani su na brod za smeće i bačeni usred Crvene rijeke, da bi sprječili kršćane da ih časte, ali oni su ih uspjeli vratiti i donijeti ih u sjedište biskupije, gdje im je prireden svečani sprovod.

Beatificiran je 7. svibnja 1900. od pape Leona XIII., a kanoniziran 19. lipnja 1988. od pape Ivana Pavla II., istodobno s ostalim mučenicima Vijetnama.

ZA MISIJE I MISIONARE

Vlč. Vinko Radić 1.000 EUR * Župa Vukanović 504,50 KM + 20 kn * Vlč. Bono Tomić 100 KM * N. N. + N. N. Sarajevo 100 KM * Andra Jukić 50 EUR * N. N. 400 KM * Stjepanija Filipović 10 EUR * Anto (Franjo) Jurić 30 KM * Kata Nikić 50 KM * Sestre Služavke Malog Isusa, Vitez 30 KM * Tomislav Skroza 200 kn * Tomislav Mršić 5.000 kn * Dušanka Tadić 100 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR + 15 EUR * Slaven Plasaj 100 kn * Vanja Jurić 50 EUR * Zvonko Brašnov 50 kn * Ana Srakić 50 kn * Vlč. Ivan Janeš 900 kn * Milena Zaninović 50 kn * Branka Mašlać 200 kn * Kata Zubak 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Mladenka Lovrović 150 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Ivan Dabo 100 kn * Gordana Radošević 50 kn * Vinko Klarić 200 kn * N.N. 70.000 kn * N. N. 235 kn * Dubravka Trgovec 50 kn * Ivanka Nikolić 1.000 kn * Ivica Bradara, 150 kn * Župa Aljmaš 200 kn * OŠ Dr. Vinka Žganica, Vratnišec 100 kn * Župa Krapinske Toplice 300 kn + 140 kn + 100 kn kn * Župa Dvor 50 kn * Župa Končanica 500 kn * Sestre Uršulinke, Varaždin 400 kn * Sestre Presvetog Srca Isusova, Zadar 500 kn * Sestre Karmelićanke, Breznica Đakovačka 200 kn * Kćeri kršćanske ljubavi, Zagreb 100 kn * Župa Prikazanja BDM, Obrovac 1.300 kn * Župa sv. Nikole, Ivanići Grad 285,85 kn * Župa Posavski Bregi 2.237,65 kn * Župa sv. Funtana 400 kn * OŠ Braće Radić 110,25 kn * Sestre Dominikanke, Korčula 400 kn * Bratovština Gospe od Karme, Murter 400 kn * Župa Gunja 500 kn * Sestre Benediktinice, Rab 100 kn * Župa Rogza 630 kn * Školske Sestre Franjevke 500 kn * Toma Vučović 2.000 kn * Ljiljana Benčak 400 kn * Dragutin Kučak 1.200 kn * Vlatka Iljićan 100 kn * Luka Majić 150 kn * Zrinka Martinović 250 kn + 250 kn * Amalija Kolarić 50 kn * Ivan Krpan 150 kn * Josip Stanić 800 kn * Pera Krajač 200 kn * Goran Majer 200 kn + 200 kn * Marija Kurkutović 100 kn * Župe Labinskog dekanata 4.500 kn * Župa sv. Ivana Nepomuka 1.836,5 kn * Zoran Arapović 100 kn * Branka Švec 200 kn * Kata Mesić 3.100 kn * Snježana Krajina 200 kn * Župa bl. Ivana Merza, Zagreb 3.490 kn * Dubravko Tandarić 70 kn * Ruža Corković 50 EUR * Božidar Škarec 200 kn * Damir Legin 110 EUR * Ante Sabljić 350 kn * don Jerko Vuleta 100 kn * Ante Matković 50 kn * Ratislav Pedrić 500 kn * Veron Hrvajić 100 kn * Katica Pelić 100 kn * Sanela Kučar 100 kn * Robert Volarić 100 kn * Andelka Markulin 500 kn * Veronika Valičević 50 kn * Davor Cindrić 620 kn * Tanja Jokić Perković 500 kn * Martina Dolenec 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište, Zagreb 6.400 kn * Ivana Josipović 100 kn * Marija Šoštaric 100 kn * Tomislav Borovac 115 kn * Kata Zubak 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Kata Lapić 30 kn * Župa sv. Jakoba starijeg 2.755 kn * Župa Dvor 367,4 kn * Župa Tučepi 5.500 kn * Župa Draž 500 kn * Župa Hrvace 2929 kn * Župa Stanković 750 kn * Klanjateljice Krv Kristove, Zagreb 2.100 kn * Župa sv. Anselma, Nin 1.600 kn * Župa sv. Mihejila, Split 2.000 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJ-POTREBITIJE:

Kristina Mandić 50 KM * Anita Baćić 1.000 kn * Darko Ivaković 500 kn * Sandro Jakopčević 75 kn * Marko Maradin 2.000 kn * Pero Kožul 2.100 kn * Ante Sabljić 200 kn * Blaško Kivić 200 kn * Mihajlo Kadežabek 100 kn * Vera Čargonja 300 kn * Anka Rajković 100 kn * Vladimir Želenika 50 kn * Marica Vrtarić 50 kn * Branko Dragojević 350 kn + 200 kn * Zlatko Glavaš 500 kn * Ljubica Krstić 300 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Pero Petanjak 100 kn * Ljubica Lober 100 kn * Antal Balog 20 kn * Luka Jandrić 200 kn * Zrinka Čale 200 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Ante Perić, II. raz. O.S. KSC-a „Sv. Josip“ 30 KM * Djeca iz Župe Brčko 210 KM * Redakcija Ka-

toličkog tjednika 90,85 KM + 64,65 kn + 5,65 EUR * Darinka Gatar 65 kn * Božica Pratnemer 50 kn * Marija Galić 50 kn * Marija Nikolić 50 kn * Prvopričešnici župe sv. Marka, Zagreb 521,65 kn * Kapela Corpus Domini 2.400 kn * Dinko Rogulj 200 kn * Vesna Varga 277,55 kn * OŠ Josipa Kozarca, Slatina 350 kn * OŠ Marin Držić, Zagreb 500 kn

DEJO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENICA U MISIJAMA:

Ivana Čilić 20 KM * Dinko Antić 100 KM * Tomislav Bilić 150 kn * Nikola Crnković 2.000 kn + 2.000 kn + 1.000 kn * Stjepan Harča 359 kn * Ankica Globlok 100 kn + 200 kn * Marin Skračić 500 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Župa Presvetog Trojstva, Novi Travnik 580 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Katka Sučić 150 kn * Dubravko Tandarić 200 kn * Ladislav Barbarić 500 kn * Ante Sabljić 200 kn * Josip Rajčić 40 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ivana Doko 25 KM * Ljuba Bošnjak 100 KM * Komping d.o.o., Vitez 50 KM * Zdravko Čuljak 100 EUR * N. N. 130 EUR * Dario Maradin 100 kn * Jasminka Jug 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Stjepan Vužem 500 kn * Josip Župan 50 kn * J. Zrno 30 kn * Roberto Fileš 50 kn * Danica Humek 20 kn * Anica Keškić 151,25 kn * Jela Zubak 200 kn * Željko Sučić 757 kn * Igor Končurat 100 kn * Andra Mrvelj 100 kn * Ruža Turk 50 kn * Vesna Erdec 75 kn * Vuković Nada 50 kn * Josip Trbar 500 kn * Andra Švoboda 50 kn * Danica Kristić 100 kn * Josip Čović 70 kn * Zrinka Dragić 100 kn * Ivanka Boras 200 kn * Gordan Majić 1550 kn * Siniša Jurić 100 kn * Župa Murter 3.000 kn * Dario Maradin 100 kn * Župa Uznesenja BDM, Kloštar Ivanić 5.000 kn * Nedeljko Šubara 700 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Jasminka Jug 100 kn * Stevo Horvat 100 kn * J. Zrno 30 kn * Župa Uznesenja BDM, Poreč 10.000 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Ivana Kolarić 100 kn * Sandro Jakopčević 75 kn * Danijela Meštrović 50 kn * Damjan Roško 1.000 kn * Natalija Lenić 100 kn * Kristina Sisek 100 kn * Bernarda Sikirić 200 kn * Dragan Matijević 220 kn * Pero Petanjak 50 kn * Cvjetko Krištof 20 kn * Ljerka Išgum-Vorgić 50 kn * Zrinka Studen 50 kn

ZA AKCIJU PROTIV KORONE U MISIJAMA:

Senka Đaković 100 kn * Mara Perić 70 kn * Zvonko Ivančan 100 kn * Ante Sabljić 200 kn * Krešimir Katkić 50 kn * Maja Kodžić 400 kn * Sandro Jakopčević 100 kn * Jelena Kučić 500 kn * Mirko i Zlata Čondić 100 kn * Mara Perić 70 kn * Zvonko Ivančan 100 kn * Marija Dalić 650 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Mirela i Nikola Papac 100 EUR * Vesna Mohorović 40 kn * Marija Barić 20 kn * Bono Lučić 300 kn * Srećko Botrić 150 kn * Nikola Horvat 100 kn * Dario Časar 150 kn * Božo Lončar 100 kn * Blaško Kivić 200 kn * Marija Gregić 400 kn * Jasna Medek 300 kn * Marija Daniela Krušić 1.000 kn * D. Delić 120 kn * Tomislav Skroza 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

Župa Blagaj-Buna 1.400 KM * Mara Jurić 70 KM * Borislava Kamšigovska-Sarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Marija Miloš 20 kn * Laura Brnić-Boće 440 kn * Karolina Brlečić 500 kn * Studio Akcent 150 kn * Ana Znaor Milohnić 100 kn * Pamela Banovac 50 kn * Ante Karačić 15 kn * Martina Pavelić Kačarik 30 kn * Anja Zorić 100 kn + 100 kn * Nevenka Jakopeč 50 kn * Robert Skejčić 150 kn * Župa Svilj Svetih, Sesvete 25.000 kn * Borislav Jerković 100 kn * Bosiljka Kuran 100 kn * Toni Ljubić 200 kn * Tomislav Raguž 100 kn * Vlč. Ivan Janeš 900 kn * Josip Boječić 1.000 kn * Ante Vukušić 500 kn * Anka Golemac 1.000 kn * Saša Uzelac 120 kn * Ivana Petrov 1.000 kn * Ružica Tomić 350 kn * Snježana Mirković 100 kn * Slobodan Milas 100 kn * Željko Živčić 200 kn * Zlatko

Pavićević 400 kn * Anita Mikec 100 kn * Veronika Škrgo 50 kn * Vera Hrebac 250 kn * Ivo Hrga 50 kn * Ana Pavković 50 kn * Mira Bakula 50 EUR * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Tihana Martinović 20 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Silvija Ljubojević 100 kn * Majda Uremović 100 kn * Josip Spajić 50 kn * Anto Rimac 100 kn * Ivana Đurica Buhindi 500 kn * Eva Damjanović 100 kn * Marija Zečić 50 kn * Iva Znaor 1.660 kn * Marina Spajić Brekalo 50 kn * Mirna Ivančić 10 kn * Željka Šegudović 75 kn * Snježana Mikec 100 kn * Anja Zorić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Misijska akcija u KSC-u „Petar Barbarić“, Travnik 1.250 KM * Iva Miličević 200 kn * Dubravka Pavišić 50 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Marica Laštro 400 kn * Mira Podrug 50 kn * Kristina Jurković 200 kn * Aprori d.o.o. 750 kn * Ana Mrgan 100 kn * Iva Miličević 200 kn * Noa Galožić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 20 KM * Romano Tripalo 150 kn * Igor Pivac 1.000 kn * Srećko Botrić 150 kn * Stana Prskalo 150 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Ljubica Tremski 500 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Benedikt Pehar 300 KM * T. K. Vogošća 30 KM * Darko Ivaković 500 kn * Maja Marija Prelec 50 kn * Ružica Galović 400 kn * Josip Knezević 400 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Ivana Kvesić 50 KM * Iva Mogorović 3.000 kn * Agneza Kovačić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Marinko Marić 200 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

ntun Brajković 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJI:

Mara Šišić 20 KM * Martina Glavnić 100 KM * HKD Napredak, podružnica Zavidovići 400 KM * Ana Kadović 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJI:

Željka Tukić 200 kn * Župa Presvetog Srca Isusova, Prozor 1.650 KM * Prijatelj Malog Isusa, Prozor 1.000 KM * Anica Lovrić 20 KM * Božo Lovrić 30 KM * Obitelj Trupina 100 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM

ZA MISIJE I GLADNE U KENIJI:

Luca Anić 100 KM

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Ivana Vidović 50 KM

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Ana Stipić 200 EUR * DOMINIK Voće d.o.o. 1.000 kn * Milan Komljenović 50 kn * N. N. 6.320 kn * N. N. 50 EUR * N. N. 800 kn * N. N. 200 kn * Dubravko Tandarić 150 kn * Kćeri milosrđa, Osijek 600 kn * Kćeri milosrđa, Zagreb 600 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

Župa Stolac 600 KM * N. N. svećenik, Sarajevo 2.000 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Mihajela Svetec 60 kn * Župa sv. Antuna Padovanskog 2.106,5 kn * Mirjana Francetić 100 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Ružica Bajlović 100 kn * Sebastian Palić 100 kn * Ružica Vukadin 500 kn * Marina Goreta 200 kn * Luca Radman 20 kn * Ivica Zlomišlić 30 kn * Sanja Mustapić 150 kn * Župa sv. Leopolda Mandića, Koprivnica 2.500 kn * Vedran Višnjić 100 kn * Natko Blagojević 100 kn * Sestre Presvetog Srca Isusova, Rijeka 1.450 kn * Mihaela Svetec 60 kn * Marijana Bravarčićilo 300 kn * Ilijia Knežić 300 kn * Agata Domić 50 kn * Mirjana Marjanović 200 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Ružica Abajović 100 kn * Milica Kevešić 100 kn * Barbara Pufek 130 kn * Damir Radan 30 kn * Kristina Klarić 100 kn * Andelka Ferencak 300 kn * Luca Radman 20 kn * A. Harča 20 kn * Katica Kralj 70 kn * Dubravko Tandarić 190 kn

POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

Klanjateljice Krv Kristove, Nova Gradiška * Župa Podvežica

Misijska adventska akcija Djeca pomažu djeci

Papinsko misijsko djelo sv. Djedinjstva organizirano u više od 150 zemalja svijeta i već 177 godina djeluje kao dječji kršćanski pokret za pružanje duhovne i materijalne pomoći najmladima. Od osnutka do danas, Djelo sv. Djedinjstva, u početku maleno, izraslo je u veliko i razgranato je po cijelome svijetu, te danas pomaže milijunima djece u različitim misijskim zemljama: izgradnjom škola, sirotišta i bolnica, pomaganjem različitih dječjih projekata po župama i prehranom.

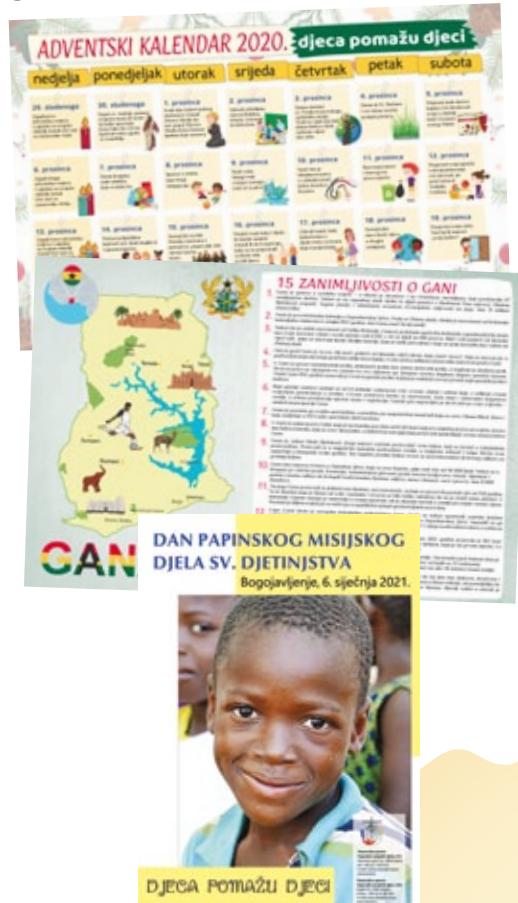
Papinska misijska djela Hrvatske i Bosne i Hercegovine pripremile su materijale namijenjene misijskoj animaciji djece u župnoj zajednici tijekom došašća. Cilj je pripremiti djecu za Dan svetog Djedinjstva, koji se slavi na Bogojavljenje, 6. siječnja. Na taj dan svi prijatelji misija, a osobito djeca, imat će prigodu, molitvama i darovima, pomoći dječi diljem svijeta.

Za ovaj advent pripremljena je brošura s pregršt animacijskih materijala. U katehetskom dijelu

brošure predloženi su materijali za pripremu pjevača Betlehemske zvezde, kateheza za osnovnu školu, igrokaz, prijedlog za kreativne radionice, meditacije na otajstva misijske krunice, prijedlog pripreme za advent u obitelji, homilija i molitva vjernika za dan Bogojavljenja itd.

Ove godine će naša djeca i mlađi živjeti četiri tjedna došašća uz dječaka iz Misije Tatale, u Gani, gdje djeluje hrvatski misionar don Ivan Stojanović. Iz tjedna u tjedan ganski dječak će im pričati o svojoj obitelji i o svojoj školi, pričat će im kako kod njega slave svetu misu i Božić.

I ove godine mali misionari pripremat će se za Božić uz misijski adventski kalendar. U kalendaru, uz molitvu, svakodnevno je predložena djetalna ljubav kroz zahvalnost, dijeljenje, pomoć, pozdrav i znanje. Kako bi djeca što bolje upoznala Ganu pripremljena je i karta Gane sa zanimljivim činjenicama o toj zemlji. Na kraju, napravljen je animacijski plakat.

MISIJSKA KRIŽALJKA – PROSINAC 2020.

Radosna vijest	Njorka, vrsta ptice (mž.)	Tamo (njem.)	Pribor za ribolov	Roj zemaljski	Tek napravljen	Vrsta tkanine		Sumpor	RS	Vrsta elek. Kartice	Satirati	Orao (njem.)	→ ↓
Vrijeme priprave za Božić							Prigodna čestitka Spletke						
Britanski uglednici							Svrbež Ljubitelj ljež. oronom						
Kamenito tlo								Brzo (reg.) Izrađeni od ebanova drv.					
Zapoljivi plin					Stresovi Strava						Zadnje slovo Tetka		
			Trbuš								Zamjenica Površina		
		Ž			Ivan Naš nogometničar					Naprava za grijanje Inicijali		Tona 5 rimske	
		Bolest grla										Dušik	
		Evangelist i apostol											

Rješenja iz prošlog broja: NIKOLA TAVELIĆ, KRIST KRALJ

